

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Οικογενειακά Και Κληρονομικά Θέματα](#) > [Κληρονομιά](#) > [Κληρονομική Διαδοχή](#) > [Germany](#)

Κληρονομική διαδοχή

Περιεχόμενο που
παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Γερμανία

Η συνοπτική αυτή παρουσίαση εκπονήθηκε σε συνεργασία με το Συμβούλιο των Συμβολαιογραφικών Συλλόγων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (CNUe).

1 Πως συντάσσεται η διάταξη τελευταίας βουλήσεως (διαθήκη, συνδιαθήκη, κληρονομική σύμβαση);

Μια διαθήκη μπορεί να συνταχθεί ως ιδιόχειρη διαθήκη ή ως δημόσια διαθήκη.

Η ιδιόχειρη διαθήκη μπορεί να συνταχθεί μόνον από πρόσωπα που έχουν συμπληρώσει το 16ο έτος της ηλικίας τους (άρθρο 2229 παράγραφος 1 του Αστικού Κώδικα) και πρέπει να συνταχθεί εξ ολοκλήρου χειρόγραφα και να υπογραφεί. Αν η διαθήκη γραφτεί σε γραφομηχανή ή υπολογιστή ή αν απουσιάζει η υπογραφή ή έχει γίνει υπαγόρευση π.χ. σε μαγνητοταινία, η διαθήκη είναι άκυρη, με αποτέλεσμα να καλούνται μόνον οι νόμιμοι κληρονόμοι, εφόσον δεν υπάρχει άλλη έγκυρη διαθήκη με άλλη εγκατάσταση κληρονόμου. Για λόγους απόδειξης, η υπογραφή πρέπει να περιλαμβάνει το πλήρες ονοματεπώνυμο, δηλαδή το όνομα και το επώνυμο, ούτως ώστε να μην μπορεί να προκύψει πλάνη περί το πρόσωπο του συντάκτη της διαθήκης. Τέλος, συνιστάται μετ' επιτάσεως να αναφέρονται στη διαθήκη ο χρόνος και ο τόπος σύνταξής της. Αυτό είναι σημαντικό, διότι προγενέστερη διαθήκη μπορεί να ανακληθεί εν όλω ή εν μέρει από νέα διαθήκη. Αν στη μία ή ακόμη και στις δύο διαθήκες απουσιάζει η ημερομηνία, συχνά δεν είναι γνωστό ποια είναι η πιο πρόσφατη και, ως εκ τούτου, η έγκυρη διαθήκη.

Οι σύζυγοι και οι καταχωρισμένοι σύντροφοι μπορούν επίσης να συντάξουν ιδιόχειρη συνδιαθήκη. Στην περίπτωση αυτή, αμφότεροι πρέπει να υπογράψουν τη διαθήκη η οποία έχει συνταχθεί ιδιοχειρώς από κοινού ή από έναν εκ των συζύγων ή των συντρόφων.

Όποιος θέλει να είναι βέβαιος ότι δεν έχει κάνει λάθος κατά τη σύνταξη της διαθήκης του, μπορεί να συντάξει δημόσια διαθήκη που ονομάζεται επίσης συμβολαιογραφική διαθήκη. Αυτό συμβαίνει κατά τρόπον ώστε η τελευταία βούληση να δηλώνεται προφορικά σε συμβολαιογράφο και να καταγράφεται από αυτόν/-ήν ή να συντάσσεται εγγράφως από τον διαθέτη και να παραδίδεται στον/-ην συμβολαιογράφο.

Η κληρονομική σύμβαση πρέπει να συνάπτεται ενώπιον συμβολαιογράφου με ταυτόχρονη παρουσία αμφοτέρων των μερών.

2 Πρέπει η διάταξη να καταχωρίζεται, και εάν ναι, πως;

Για να αντιμετωπιστεί ο κίνδυνος μια ιδιόχειρη διαθήκη μετά τον θάνατο να παραπέσει, να χαθεί ή να ξεχαστεί, συχνά συνιστάται (χωρίς ωστόσο να είναι υποχρεωτικό) η διαθήκη να δοθεί για ειδική επίσημη φύλαξη στο ειρηνοδικείο. Η συμβολαιογραφική διαθήκη φυλάσσεται πάντοτε ειδικά και επίσημα. Το ίδιο ισχύει και για την κληρονομική σύμβαση, εφόσον τα συμβαλλόμενα μέρη δεν αποκλείσουν την ειδική επίσημη φύλαξη· αν το πράξουν τα συμβαλλόμενα μέρη, το έγγραφο παραμένει σε φύλαξη από τον συμβολαιογράφο. Οι διαθήκες και οι

κληρονομικές συμβάσεις που φυλάσσονται επίσημα ανοίγονται μετά τον θάνατο του προσώπου που προέβη εντός αυτών σε διατάξεις τελευταίας βούλησης (σύμφωνα με τον νόμο περί «διαθετών»).

Από την 1η Ιανουαρίου 2012 η επίσημη φύλαξη καταχωρίζεται ηλεκτρονικά στο κεντρικό μητρώο διαθηκών του Ομοσπονδιακού Συμβολαιογραφικού Συλλόγου. Καταγράφονται μόνον οι πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την εξεύρεση της διάταξης τελευταίας βούλησης σε περίπτωση θανάτου (στοιχεία φύλαξης). Το περιεχόμενο της διάταξης τελευταίας βούλησης δεν καταχωρίζεται στο κεντρικό μητρώο διαθηκών. Τα στοιχεία φύλαξης των ληξιαρχείων για τις διατάξεις τελευταίας βούλησης που καταρτίστηκαν πριν από αυτήν την ημερομηνία μεταφέρθηκαν στο μητρώο.

Ο Ομοσπονδιακός Συμβολαιογραφικός Σύλλογος ως αρχή καταχώρισης λαμβάνει κοινοποιήσεις για όλους τους θανάτους στο εσωτερικό της χώρας και ενημερώνει την αρχή φύλαξης και το αρμόδιο δικαστήριο της κληρονομίας για τον θάνατο, για το αν έχουν καταχωριστεί διατάξεις τελευταίας βούλησης, ποιες είναι και πού φυλάσσονται, με σκοπό το άνοιγμα της διάταξης τελευταίας βούλησης που φυλάσσεται επίσημα.

3 Υφίστανται περιορισμοί επί της ελευθερίας διάθεσης αιτία θανάτου (π.χ. νόμιμη μοίρα);

Οι πλησιέστεροι συγγενείς μπορούν να αποκληρωθούν μέσω διαθήκης. Ωστόσο, ανέκαθεν θεωρείται άδικο αν δεν λάβουν τίποτα κατά την επαγωγή της κληρονομίας ο/η επιζών/-ύσα σύζυγος, τα τέκνα και τα εγγόνια ή οι γονείς, οι οποίοι θα ήταν νόμιμοι κληρονόμοι αν δεν υπήρχε η διάθεση μέσω διαθήκης. Λόγω της αναγνωρισμένης από το κράτος και προβλεπόμενης από τον νόμο ανάληψης αμοιβαίας ευθύνης, τα ίδια ισχύουν για τον/την επιζώντα/-ύσα καταχωρισμένο/-η ομόφυλο/-η σύντροφο. Για τον λόγο αυτόν, ο νομοθέτης εξασφαλίζει σε αυτόν τον περιορισμένο κύκλο προσώπων τη λεγόμενη νόμιμη μοίρα. Οι δικαιούχοι νόμιμης μοίρας έχουν αξίωση κατά των κληρονόμων για καταβολή χρηματικού ποσού ίσου με το ήμισυ της αξίας της εξ αδιαθέτου μερίδας.

Παράδειγμα: Η διαθέτρια έχει επιζώντα σύζυγο, με τον οποίο ζούσε σε νόμιμο καθεστώς κοινοκτημοσύνης αποκτημάτων, και μια κόρη. Η διαθέτρια έχει εγκαταστήσει με διαθήκη τον σύζυγό της μοναδικό κληρονόμο. Η αξία της κληρονομίας ανέρχεται σε 100.000 ευρώ. Η νόμιμη μοίρα της κόρης ανέρχεται σε $\frac{1}{4}$ (παράλληλα με τον σύζυγο, ο οποίος ζούσε με τη διαθέτρια σε νόμιμο καθεστώς κοινοκτημοσύνης αποκτημάτων, η εξ αδιαθέτου μερίδα της κόρης στην κληρονομία ανέρχεται σε $\frac{1}{2}$). Για να προσδιοριστεί το ύψος της χρηματικής αξίωσης, η νόμιμη μοίρα πρέπει να πολλαπλασιαστεί επί την αξία της κληρονομίας κατά τη στιγμή της επαγωγής της κληρονομίας. Ως εκ τούτου, η κόρη μπορεί να εγείρει κατά του συζύγου αξίωση νόμιμης μοίρας ύψους 25.000 ευρώ ($\frac{1}{4} \times 100.000$ ευρώ).

Ο διαθέτης ή η διαθέτρια δεν μπορεί να αποκλείσει την αξίωση νόμιμης μοίρας ούτε συμπεριλαμβάνοντας μεν τους νόμιμους μεριδούχους στη διαθήκη, εγκαθιστώντας τους όμως κληρονόμους σε λιγότερο από το ήμισυ της εξ αδιαθέτου μερίδας τους. Σε αυτήν την περίπτωση, οι νόμιμοι μεριδούχοι έχουν αξίωση σε πρόσθετη νόμιμη μοίρα έως το ήμισυ της αξίας της εξ αδιαθέτου μερίδας τους (αξίωση συμπλήρωσης της νόμιμης μοίρας).

Παράδειγμα: Ο διαθέτης έχει εγκαταστήσει με διαθήκη κληρονόμους τη σύζυγό του, με την οποία ζούσε σε νόμιμο καθεστώς κοινοκτημοσύνης αποκτημάτων, στα $\frac{7}{8}$ και την κόρη του στο $\frac{1}{8}$ της κληρονομίας. Η αξία της κληρονομίας ανέρχεται σε 800.000 ευρώ. Η νόμιμη μοίρα της κόρης ανέρχεται σε $\frac{1}{4}$ (= 200.000 ευρώ). Επειδή όμως κληρονομεί εκ διαθήκης ήδη 100.000 ευρώ ($\frac{1}{8}$ των 800.000 ευρώ), έχει αξίωση σε πρόσθετη νόμιμη μοίρα ίση με την ελλείπουσα αξία (100.000 ευρώ).

Οι αξιώσεις νόμιμης μοίρας πρέπει να εγερθούν εντός τριών ετών από τη στιγμή κατά την οποία οι νόμιμοι μεριδούχοι έλαβαν γνώση του γεγονότος της επαγωγής της κληρονομίας και της διάταξης που είναι σε βάρος τους, το αργότερο όμως εντός τριάντα ετών από την επαγωγή της κληρονομίας.

Οι κληρονόμοι μπορούν να ζητήσουν περίοδο χάριτος για την αξίωση νόμιμης μοίρας εφόσον η άμεση εκπλήρωση θα τους έπληττε με ανεπιεική σκληρότητα. Ως παράδειγμα, ο νόμος αναφέρει την περίπτωση όπου η οικογενειακή κατοικία θα έπρεπε ειδάλλως να πωληθεί. Τότε όμως πρέπει να ληφθούν δεόντως υπόψη τα συμφέροντα των νόμιμων μεριδούχων. Περίοδος χάριτος σημαίνει ότι η νόμιμη μοίρα δεν χρειάζεται να καταβληθεί αμέσως. Το δικαστήριο πρέπει να αποφασίζει, ανάλογα με την περίπτωση, για πόσον καιρό μπορεί να χορηγηθεί περίοδος χάριτος για τη νόμιμη μοίρα και κατά πόσον και σε ποιον βαθμό απαιτείται εξασφάλιση της αξίωσης νόμιμης μοίρας.

4 Ελλείπει διάταξης τελευταίας βουλήσεως, ποιος κληρονομεί και τι;

Αν δεν υπάρχει διαθήκη ή κληρονομική σύμβαση, ισχύει η εξ αδιαθέτου κληρονομική διαδοχή.

Σύμφωνα με το γερμανικό κληρονομικό δίκαιο, κατ' αρχήν κληρονομούν μόνο συγγενείς, άρα πρόσωπα που έχουν κοινούς γονείς, παππούδες, προπαππούδες, αλλά ακόμη και πιο μακρινούς κοινούς προγόνους. Υπό αυτήν την έννοια δεν είναι συγγενείς, και ως εκ τούτου αποκλείονται από την εξ αδιαθέτου κληρονομική διαδοχή, οι συγγενείς εξ αγχιστείας: π.χ. πεθερά, γαμπρός, πατριός, προγονή, σύζυγος θείου, σύζυγος θείας, και τούτο διότι ο διαθέτης ή η διαθέτρια δεν είχαν κοινούς προγόνους με αυτούς.

Η σχέση συγγένειας μπορεί να προκύψει επίσης μέσω υιοθεσίας (υιοθεσία τέκνου). Και τούτο διότι αυτή δημιουργεί κατ' αρχήν ολοκληρωμένη νομική σχέση συγγένειας με τον υιοθετούντα και τους συγγενείς του, με όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις. Ως εκ τούτου, τα υιοθετημένα τέκνα εξομοιώνονται κατά κανόνα με τα βιολογικά τέκνα (μπορεί να υπάρχουν ορισμένες ιδιαιτερότητες στην περίπτωση της υιοθεσίας ενήλικων «τέκνων»).

Εξάιρεση από την αρχή της κληρονομικής διαδοχής των συγγενών υφίσταται για τους συζύγους οι οποίοι, παρόλο που κατά κανόνα δεν είναι συγγενείς μεταξύ τους, δηλαδή δεν έχουν κοινούς προγόνους, έχουν ωστόσο αυτοτελές κληρονομικό δικαίωμα σε σχέση με τον/την σύζυγό τους. Αν οι σύζυγοι είναι διαζευγμένοι, δεν υφίσταται κληρονομικό δικαίωμα. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, αυτό ισχύει ήδη για εν διαστάσει συζύγους.

Οι καταχωρισμένοι σύντροφοι εξομοιώνονται με τους συζύγους όσον αφορά την κληρονομική διαδοχή. Αντιθέτως, δεν προβλέπεται νόμιμο κληρονομικό δικαίωμα για άλλες μορφές συμβίωσης.

Κληρονομικό δικαίωμα συγγενών:

Δεν έχουν όλοι οι συγγενείς το ίδιο κληρονομικό δικαίωμα. Ο νόμος τούς κατατάσσει σε κληρονόμους διαφόρων τάξεων:

1η τάξη

Στους κληρονόμους της λεγόμενης 1ης τάξης ανήκουν μόνον οι απόγονοι του θανόντος, δηλαδή τα τέκνα, τα εγγόνια, τα δισέγγονα κ.λπ.

Τα εκτός γάμου τέκνα συμπεριλαμβάνονται στους εξ αδιαθέτου κληρονόμους των μητέρων τους και των πατέρων τους, καθώς και των αντίστοιχων συγγενών. Εξάιρεση ισχύει όταν ο/η κληρονομούμενος/-η απεβίωσε πριν από τις 29 Μαΐου 2009 και το εκτός γάμου τέκνο γεννήθηκε πριν από την 1η Ιουλίου 1949.

Εφόσον υπάρχει κάποιος που ανήκει σε αυτήν την ομάδα των ιδιαίτερα στενών συγγενών, οι πιο μακρινοί συγγενείς αποκλείονται και δεν μπορούν να συμμετάσχουν στην κληρονομία.

Παράδειγμα: Ο κληρονομούμενος έχει μια κόρη και πολλά ανίψια. Τα ανίψια δεν κληρονομούν τίποτα.

Τα τέκνα των τέκνων, δηλαδή τα εγγόνια, τα δισέγγονα κ.λπ., μπορούν κανονικά να κληρονομήσουν μόνον αν οι γονείς τους έχουν ήδη αποβιώσει ή αποποιηθούν την κληρονομία.

Παράδειγμα: Ο αποθανών είχε μία κόρη και ακόμη τρία εγγόνια που προέρχονται από έναν γιο που έχει ήδη αποβιώσει. Η κόρη λαμβάνει το ήμισυ της κληρονομίας, ενώ τα εγγόνια πρέπει να μοιραστούν το έτερο ήμισυ —δηλαδή το ήμισυ που θα αναλογούσε στον πατέρα τους. Άρα κάθε εγγονός/-ή λαμβάνει το 1/6 της κληρονομίας.

2η τάξη

Κληρονόμοι της 2ης τάξης είναι οι γονείς του/της θανόντος/-ούσας και τα τέκνα και τα εγγόνια τους, δηλαδή τα αδέρφια και τα ανίψια του/της κληρονομούμενου/-ης. Και εδώ ισχύει ότι τα τέκνα των γονέων του/της κληρονομούμενου/-ης κληρονομούν μόνον εφόσον οι γονείς του/της κληρονομούμενου/-ης έχουν ήδη αποβιώσει. Τότε υποκαθίστανται στη μερίδα του θανόντος πατέρα ή της θανούσας μητέρας τους.

Οι συγγενείς της 2ης τάξης μπορούν να κληρονομήσουν μόνον αν δεν υπάρχουν συγγενείς 1ης τάξης.

Παράδειγμα: Ο κληρονομούμενος έχει μία ανιψιά και έναν ανιψιό. Η αδελφή και οι γονείς έχουν προαποβιώσει. Η

ανιψιά και ο ανιψιός κληρονομούν κατά συνέπεια από $\frac{1}{2}$ ο καθένας.

3η τάξη και επόμενες

Η 3η τάξη περιλαμβάνει τους παππούδες, τα τέκνα και τα εγγόνια τους (θεία, θείος, εξάδελφος, εξαδέλφη κ.λπ.), η 4η τάξη τους προπαπούδες, τα τέκνα και τα εγγόνια τους κ.λπ. Η κληρονομική διαδοχή διέπεται ουσιαστικά από τους ίδιους κανόνες με τις προηγούμενες ομάδες. Ωστόσο, από την 4η τάξη και μετά, για ήδη αποθανόντες απογόνους των παππούδων δεν κληρονομούν οι απόγονοί τους. Αντίθετα, κατ' αρχήν κληρονομούν μόνον οι πλησιέστεροι συγγενείς (μετάβαση από την κληρονομική διαδοχή κατά ρίζες στο σύστημα βαθμών).

Πάντα ισχύει: Αν μόνον ένας/μία συγγενής από προηγούμενη τάξη βρίσκεται ακόμα εν ζωή, αυτός/-ή αποκλείει όλους τους πιθανούς κληρονόμους επόμενης τάξης.

Ο/Η σύζυγος/σύντροφος:

Ο/η επιζών/-ώσα σύζυγος ή ο/η επιζών/-ώσα σύντροφος —ανεξάρτητα από την εκάστοτε περιουσιακή σχέση— κληρονομούν εξ αδιαθέτου κατά $\frac{1}{4}$, όταν συντρέχουν με απογόνους, και κατά $\frac{1}{2}$ όταν συντρέχουν με συγγενείς 2ης τάξης (δηλαδή γονείς, αδέρφια ή ανίψια του/της κληρονομούμενου/-ης) και με τους παππούδες.

Αν οι σύζυγοι ή οι σύντροφοι ζούσαν σε «νόμιμο καθεστώς κοινοκτημοσύνης αποκτημάτων» (αυτό συμβαίνει πάντα, όταν δεν έχει συμφωνηθεί κανένα άλλο καθεστώς περιουσιακών σχέσεων σε προγραμμαία σύμβαση μεταξύ των συζύγων), τότε η παραπάνω εξ αδιαθέτου μερίδα αυξάνεται κατά $\frac{1}{4}$. Το ίδιο ισχύει για τους καταχωρισμένους συντρόφους.

Αν δεν υπάρχουν ούτε συγγενείς 1ης ή 2ης τάξης ούτε παππούδες, ο/η επιζών/-ώσα σύζυγος ή σύντροφος λαμβάνει ολόκληρη την κληρονομία.

Παράδειγμα: Ο κληρονομούμενος έχει σύζυγο, με την οποία ζούσε σε νόμιμο καθεστώς κοινοκτημοσύνης αποκτημάτων, καθώς και γονείς. Η σύζυγος λαμβάνει τα $\frac{3}{4}$ ($\frac{1}{2} + \frac{1}{4}$) και οι γονείς ως κληρονόμοι 2ης τάξης από $\frac{1}{8}$ της κληρονομίας ο καθένας. Επιπλέον, ο/η σύζυγος λαμβάνει (μαζί με τους συγγενείς της 2ης τάξης ή τους παππούδες) το λεγόμενο «μεγάλο εξάριετο» (Großer Voraus), το οποίο περιλαμβάνει κατά κανόνα όλα τα αντικείμενα που ανήκουν στο νοικοκυριό, καθώς και τα γαμήλια δώρα (από κοινού με τους συγγενείς 1ης τάξης, ο/η επιζών/-ώσα σύζυγος λαμβάνει αυτά τα αντικείμενα ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος μόνο στον βαθμό που τα χρειάζεται για τη διατήρηση ενός προσήκοντος νοικοκυριού).

Εξ αδιαθέτου κληρονομικό δικαίωμα του δημοσίου:

Εάν δεν υπάρχει σύζυγος ή σύντροφος, ούτε συγγενείς του διαθέτη, το κράτος καθίσταται εξ αδιαθέτου κληρονόμος. Η ευθύνη του περιορίζεται κατ' αρχήν στην κληρονομία.

Περισσότερες πληροφορίες, μεταξύ άλλων, σχετικά με τη διάταξη τελευταίας βούλησης, το δικαίωμα στη νόμιμη μοίρα και την εξ αδιαθέτου διαδοχή περιλαμβάνονται στο φυλλάδιο «Erben und Vererben», το οποίο δημοσιεύεται από το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Δικαιοσύνης και διατίθεται στο διαδίκτυο —μόνο στα γερμανικά— στη διεύθυνση

https://www.bmjv.de/SharedDocs/Publikationen/DE/Broschueren/Erben_Vererben.pdf?__blob=publicationFile&v=14.

5 Ποια είναι η αρμόδια αρχή:

5.1 σε υποθέσεις διαδοχής αιτία θανάτου;

Κατ' αρχήν αρμόδιο για υποθέσεις κληρονομιών είναι το δικαστήριο της κληρονομίας στο ειρηνοδικείο του τελευταίου τόπου συνήθους διαμονής του/της κληρονομούμενου/-ης στη Γερμανία.

5.2 για την κατάθεση δήλωσης αποδοχής ή αποποίησης κληρονομίας;

Η αποποίηση κληρονομίας πραγματοποιείται με δήλωση προς το δικαστήριο της κληρονομίας. Η δήλωση πρέπει να κατατίθεται στα πρακτικά του δικαστηρίου της κληρονομίας ή σε δημοσίως επικυρωμένη μορφή (για περισσότερες λεπτομέρειες, βλέπε παρακάτω υπό 8).

Η δήλωση αποδοχής δεν περιβάλλεται συγκεκριμένο τύπο και επίσης δεν απαιτείται η παραλαβή της. Η άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας αποποίησης ισχύει ως αποδοχή.

5.3 για την κατάθεση δήλωσης αποδοχής ή αποποίησης κληροδοσίας;

Η αποδοχή ή η αποποίηση κληροδοσίας πραγματοποιείται με δήλωση προς τον/την βεβαρημένο/-η. Αυτός/-ή μπορεί να είναι ο/η κληρονόμος ή κληροδόχος (η λεγόμενη υποκληροδοσία).

5.4 για την κατάθεση δήλωσης αποδοχής ή αποποίησης νόμιμης μοίρας;

Η δήλωση αποδοχής ή αποποίησης της νόμιμης μοίρας δεν προβλέπεται στο γερμανικό κληρονομικό δίκαιο.

6 Σύντομη περιγραφή της διαδικασίας για την επίλυση κληρονομικής διαδοχής βάσει του εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένης της εκκαθάρισης της περιουσίας και της διανομής των περιουσιακών στοιχείων (συμπεριλαμβάνονται πληροφορίες σχετικά με το εάν η διαδικασία κληρονομικής διαδοχής κινείται αυτεπαγγέλτως από δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή)

Δημοσίευση διαθήκης:

Διάταξη τελευταίας βούλησης που έχει υποβληθεί στο δικαστήριο της κληρονομιάς ή έχει ληφθεί από την επίσημη φύλαξη δημοσιεύεται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο της κληρονομιάς μετά τον θάνατο του/της διαθέτη/-τριας. Οι κληρονόμοι ειδοποιούνται αυτεπαγγέλτως για το θέμα αυτό.

Διαδικασία έκδοσης κληρονομητηρίου:

Το κληρονομητήριο αποτελεί πιστοποιητικό που εκδίδεται από το δικαστήριο της κληρονομιάς το οποίο αναφέρει τα πρόσωπα των κληρονόμων, την έκταση του κληρονομικού δικαιώματός τους, καθώς και τυχόν διάταξη περί καταπιστευματικής διαδοχής ή εκτέλεσης της διαθήκης. Σύμφωνα με το γερμανικό κληρονομικό δίκαιο, ο κληρονόμος ή οι κληρονόμοι υπεισέρχονται άμεσα και αυτοδικαίως στη νομική θέση του θανόντος και κατ' αρχήν σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του (αρχή της καθολικής διαδοχής). Ως εκ τούτου, το κληρονομητήριο μπορεί να αναφέρει μόνο το κληρονομικό δικαίωμα, το μέγεθος της κληρονομικής μερίδας και τους περιορισμούς της εξουσίας διαθέσεως βάσει του κληρονομικού δικαίου, αλλά όχι μεμονωμένα περιουσιακά στοιχεία. Η αναφορά μεμονωμένων περιουσιακών στοιχείων δεν απαιτείται εξάλλου, δεδομένου ότι ο κληρονόμος ή οι κληρονόμοι, ως κοινωνία συγκληρονόμων, υπεισέρχονται αυτόματα σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του θανόντος. Το δικαστήριο της κληρονομιάς εκδίδει το κληρονομητήριο κατόπιν αίτησης. Στην αίτηση πρέπει να αποδεικνύεται η ορθότητα των στοιχείων που προβλέπονται από τον νόμο ή να βεβαιώνεται ενόρκως ότι τίποτα δεν αντίκειται στην ορθότητα των στοιχείων. Η ένορκη βεβαίωση μπορεί να δίδεται ενώπιον συμβολαιογράφου ή δικαστηρίου, εφόσον αυτή η αρμοδιότητα δεν έχει ανατεθεί αποκλειστικά στους/στις συμβολαιογράφους βάσει της νομοθεσίας του ομόσπονδου κράτους.

Έκδοση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου:

Ο νόμος περί των διαδικασιών σε υποθέσεις διεθνούς κληρονομικού δικαίου (Internationales Erbrechtsverfahrensgesetz) ρυθμίζει τη διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου. Το ευρωπαϊκό κληρονομητήριο αποτελεί απόδειξη κληρονομικού δικαιώματος που ισχύει σχεδόν σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση (με εξαίρεση τη Δανία και την Ιρλανδία). Εκδίδεται επίσης κατόπιν αιτήσεως από το δικαστήριο της κληρονομιάς με τη μορφή επικυρωμένου αντιγράφου με περιορισμένη διάρκεια ισχύος. Με το πιστοποιητικό αυτό αναμένεται να απλοποιηθεί ιδίως η εκκαθάριση της κληρονομιάς εντός της ΕΕ. Λόγω της αρχής της καθολικής διαδοχής σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του θανόντος, στο ευρωπαϊκό κληρονομητήριο δεν καταχωρίζεται κανένα μεμονωμένο περιουσιακό στοιχείο, όταν εφαρμοστέο είναι το γερμανικό δίκαιο (για το ιστορικό, βλ. τις διευκρινίσεις για το κληρονομητήριο ανωτέρω). Εάν ο θανών, κατά τον χρόνο του θανάτου του, είχε δικαίωμα επί ακινήτου ευρισκομένου σε άλλο κράτος μέλος, το ευρωπαϊκό κληρονομητήριο, όταν εφαρμοστέο είναι το γερμανικό δίκαιο, ορίζει ότι όλα ανεξαιρέτως τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις επί του ακινήτου αυτού περιήλθαν άμεσα και αυτοδικαίως στον κληρονόμο ή στους κληρονόμους. Η αναγραφή του

ακινήτου στο ευρωπαϊκό κληρονομητήριο ούτε απαιτείται ούτε και είναι δυνατή για την εν λόγω μεταβίβαση περιουσίας

Διανομή των στοιχείων του ενεργητικού:

Αν η κληρονομία περιέρχεται σε περισσότερους κληρονόμους, καθίσταται κοινή περιουσία της κοινωνίας συγκαληρονόμων. Για τον λόγο αυτόν, οι συγκαληρονόμοι μπορούν να διαθέτουν μόνον από κοινού τα επιμέρους στοιχεία της κληρονομίας, π.χ. να πωλήσουν το αυτοκίνητο του/της διαθέτη/-τριας το οποίο δεν χρειάζεται πλέον. Πρέπει επίσης να διαχειρίζονται την κληρονομία από κοινού. Αυτό συχνά προκαλεί δυσκολίες, ιδίως όταν οι κατοικίες των κληρονόμων είναι διάσπαρτες και δεν μπορούν να συμφωνήσουν. Για να εξέλθει από αυτήν την μάλλον ενοχλητική «αναγκαστική κοινωνία», κάθε κληρονόμος μπορεί κατ' αρχήν να απαιτήσει τη λύση αυτής της κοινωνίας, τη λεγόμενη εκκαθάριση της κληρονομίας. Σημαντικότερη εξαίρεση: Ο/Η διαθέτης/-τρια έχει αποκλείσει στη διαθήκη τη διανομή της κληρονομίας για ορισμένο χρονικό διάστημα, π.χ. για να διατηρηθεί μια οικογενειακή επιχείρηση.

Εάν ο/η διαθέτης/-τρια έχει ορίσει εκτελεστή/-τρια της διαθήκης, η διανομή της κληρονομίας αποτελεί μέρος των καθηκόντων του/της. Διαφορετικά, η διανομή της κληρονομίας αποτελεί καθήκον των κληρονόμων. Προς τούτο μπορούν να λάβουν τη βοήθεια συμβολαιογράφου. Αν οι κληρονόμοι, παρά τη μεσολάβηση συμβολαιογράφου, δεν μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία, το μόνο που απομένει είναι η αστική αγωγή.

7 Πως και πότε καθίσταται ένα πρόσωπο κληρονόμος ή κληροδόχος;

Για την εξ αδιαθέτου διαδοχή, βλέπε παραπάνω υπό 4.

Αν ο/η θανών/-ούσα έχει αφήσει διαθήκη, αυτή υπερισχύει των κανόνων για την εξ αδιαθέτου διαδοχή. Συνεπώς, κληρονομούν μόνον οι τιμώμενοι στη διαθήκη, εφόσον ο/η διαθέτης/-τρια με τη διαθήκη του/της έχει διαθέσει ολόκληρη την κληρονομία του/της. Για τους νόμιμους μεριδούχους, βλέπε παραπάνω υπό 3.

Η κληρονομία περιέρχεται εκ του νόμου στον/στην κληρονόμο ή τους/τις κληρονόμους με τον θάνατο του/της κληρονομούμενου/-ης (αρχή της αυτοδίκαιης επαγωγής της κληρονομίας). Ωστόσο, οι κληρονόμοι μπορούν να αποποιηθούν την κληρονομία, βλέπε παρακάτω υπό 8.

Ο/Η κληρονομούμενος/-η μπορεί επίσης να ορίσει στη διαθήκη κληροδοσίες, π.χ. να προσπορίσει επιμέρους αντικείμενα της κληρονομίας ή ορισμένα χρηματικά ποσά σε ορισμένα πρόσωπα. Τότε οι κληροδόχοι δεν καθίστανται κληρονόμοι, αλλά έχουν έναντι του/της βεβαρημένου/-ης (βλέπε ανωτέρω υπό 5.3) αξίωση να λάβουν από την κληρονομία όσα ορίζονται στη διαθήκη.

8 Φέρουν οι κληρονόμοι την ευθύνη για τα χρέη του αποθανόντος, και εάν ναι, υπό ποιους όρους;

Αποποίηση της κληρονομίας:

Οι κληρονόμοι δεν ευθύνονται για τα χρέη της κληρονομίας αν αποποιηθούν εμπρόθεσμα την κληρονομία. Η αποποίηση της κληρονομίας πρέπει κατ' αρχήν να δηλωθεί στο δικαστήριο της κληρονομίας εντός έξι εβδομάδων αφότου ο αντίστοιχος κληρονόμος λάβει γνώση της επαγωγής της κληρονομίας και του λόγου για τον οποίο έχει την ιδιότητα του κληρονόμου. Αυτό συμβαίνει είτε με καταχώριση στα πρακτικά του δικαστηρίου είτε με δημοσίως επικυρωμένη μορφή. Για το τελευταίο αρκεί επιστολή, όπου όμως η υπογραφή του/της κληρονόμου πρέπει να επικυρωθεί συμβολαιογραφικά. Η αποποίηση και η αποδοχή της κληρονομίας είναι κατά κανόνα δεσμευτικές.

Ευθύνη σε περίπτωση αποδοχής της κληρονομίας:

Αν οι κληρονόμοι αποδεχτούν την κληρονομία, υποκαθιστούν νόμιμα τον/την κληρονομούμενο/-η. Αυτό σημαίνει ότι κληρονομούν και τα χρέη, για τα οποία ευθύνονται κατ' αρχήν και με την ατομική τους περιουσία.

Ωστόσο, οι κληρονόμοι μπορούν να περιορίσουν την ευθύνη για τα χρέη της κληρονομίας στη λεγόμενη κληρονομιαία περιουσία, δηλαδή οι ενδεχόμενοι πιστωτές, προς τους οποίους ο θανών είχε οφειλές, μπορούν με τις αξιώσεις τους να επιληφθούν της κληρονομιαίας περιουσίας, όμως η ιδιωτική περιουσία των

κληρονόμων παραμένει ασφαλής από ξένες παρεμβάσεις. Οι κληρονόμοι μπορούν να επιτύχουν αυτόν τον περιορισμό της ευθύνης, υποβάλλοντας αίτηση για εκκαθάριση της κληρονομίας στο δικαστήριο της κληρονομίας ή για διαδικασία αφερεγγυότητας κληρονομίας στο ειρηνοδικείο ως πτωχευτικό δικαστήριο.

Αν η κληρονομία δεν επαρκεί ούτε καν για τα έξοδα της εκκαθάρισης της κληρονομίας ή της διαδικασίας αφερεγγυότητας κληρονομίας, οι κληρονόμοι μπορούν ωστόσο να επιτύχουν περιορισμό της ευθύνης. Αν ένας πιστωτής εγείρει αξιώσεις, οι κληρονόμοι μπορούν να επικαλεστούν την ανεπάρκεια της κληρονομίας. Τότε οι κληρονόμοι μπορούν να αρνηθούν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της κληρονομίας, στον βαθμό που η κληρονομία δεν επαρκεί. Ωστόσο, πρέπει να αποδώσουν την υφιστάμενη κληρονομία στους πιστωτές.

Αν οι κληρονόμοι επιθυμούν μόνο να αποφύγουν να έρθουν αντιμέτωποι με χρέη, τα οποία δεν είχαν υπολογίσει, αρκεί να κινήσουν τη λεγόμενη διαδικασία αναγγελίας: Οι κληρονόμοι μπορούν να υποβάλουν αίτηση στο δικαστήριο της κληρονομίας να ζητήσει από όλους τους πιστωτές του/της κληρονομούμενου/-ης να γνωστοποιήσουν στο δικαστήριο εντός ορισμένης προθεσμίας τι τους όφειλε ακόμη ο/η κληρονομούμενος/-η. Αν ένας/μία πιστωτής/πιστώτρια παραλείψει να αναγγείλει εγκαίρως τις απαιτήσεις του/της, πρέπει να αρκεστεί σε όσα απομείνουν από την κληρονομία στο τέλος. Η διαδικασία αναγγελίας μπορεί επίσης να αποσαφηνίσει στους/στις κληρονόμους κατά πόσον συντρέχει λόγος να τεθεί η κληρονομία σε επίσημη διαχείριση με αίτηση εκκαθάρισης της κληρονομίας ή υποβολής σε διαδικασία αφερεγγυότητας κληρονομίας.

9 Ποια είναι τα έγγραφα και/ή οι πληροφορίες που συνήθως απαιτούνται για την καταχώριση ακίνητης περιουσίας;

Σύμφωνα με την αρχή της αυτοδίκαιης επαγωγής της κληρονομίας (βλ. σημείο 7), ο/η κληρονόμος του/της κυρίου/-ας ακινήτου αποκτά την κυριότητα του ακινήτου κατά τη στιγμή του θανάτου του/της κληρονομούμενου/-ης. Κατά τον τρόπο αυτόν οι εγγραφές στο κτηματολόγιο καθίστανται ανακριβείς, καθώς ο/η κληρονομούμενος/-η εξακολουθεί να εμφανίζεται ως κύριος/-α. Για να μπορέσει ο/η κληρονόμος ακινήτου να καταχωριστεί και επίσημα στο κτηματολόγιο ως ιδιοκτήτης/-τρια, απαιτείται η υποβολή αίτησης διόρθωσης και η απόδειξη της ανακρίβειας του κτηματολογίου. Επομένως, η διόρθωση του κτηματολογίου μετά τον θάνατο καταχωρισμένου/-ης ιδιοκτήτη/-τριας προϋποθέτει την απόδειξη της ιδιότητας του/της αιτούντος/-σας ως κληρονόμου έναντι των κτηματολογικών αρχών.

Στο πλαίσιο της αυστηρά τυπικής διαδικασίας κτηματολογίου, η απόδειξη αυτή μπορεί, κατ' αρχήν, να πραγματοποιηθεί μόνο με την προσκόμιση κληρονομητηρίου ή ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου στο οποίο ο/η αιτών/-ούσα ταυτοποιείται ως κληρονόμος.

Αν η κληρονομική διαδοχή βασίζεται σε διάταξη τελευταίας βούλησης που περιλαμβάνεται σε δημόσιο έγγραφο (συμβολαιογραφική διαθήκη, κληρονομική σύμβαση), αρκεί να υποβληθούν στο κτηματολογικό γραφείο η διάταξη και τα πρακτικά της δημοσίευσής της. Στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται κληρονομητήριο ή ευρωπαϊκό κληρονομητήριο.

Εάν ορισμένο ακίνητο αποτελεί αντικείμενο κληροδοσίας, δεν επέρχεται αυτοδίκαιη κτήση κυριότητας βάσει του γερμανικού κληρονομικού δικαίου. Ως εκ τούτου, εάν εφαρμόζεται το γερμανικό κληρονομικό δίκαιο, η κληροδοσία δεν καταχωρίζεται ούτε στο κληρονομητήριο ούτε στο ευρωπαϊκό κληρονομητήριο. Ωστόσο, ο/η κληροδόχος μπορεί να απαιτήσει από τον/την κληρονόμο να του/της μεταβιβάσει την κυριότητα του ακινήτου. Συνεπώς, για την απόκτηση της κυριότητας απαιτείται η προσκόμιση συμβολαιογραφικής πράξης με την οποία βεβαιώνεται η μεταβίβαση της κυριότητας του ακινήτου από τον/την κληρονόμο στον/στην κληροδόχο. Εάν εφαρμόζεται αλλοδαπό κληρονομικό δίκαιο, για παράδειγμα επειδή ο/η κληρονομούμενος/-η είχε την τελευταία συνήθη διαμονή του/της στο εξωτερικό και δεν προέβη σε επιλογή εφαρμοστέου δικαίου, η προσκόμιση κληρονομητηρίου ή ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου μπορεί, κατ' εξαίρεση, να επαρκεί και στην περίπτωση απλής εγκατάστασης κληροδόχου. Ανάλογα με τις ιδιαίτερες συνθήκες, μπορεί να απαιτηθούν επιπλέον έγγραφα. Έτσι, για παράδειγμα, για την καταχώριση εμπορικής εταιρείας ως κληρονόμου απαιτείται η απόδειξη της εξουσίας εκπροσώπησης του αιτούντος (π.χ. επίσημο απόσπασμα εμπορικού μητρώου).

9.1 Είναι ο διορισμός διαχειριστή κληρονομίας υποχρεωτικός ή καθίσταται υποχρεωτικός μετά από αίτηση; Εάν είναι υποχρεωτικός ή καθίσταται υποχρεωτικός μετά από αίτηση, ποιες είναι

ΟΙ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ;

Σύμφωνα με το γερμανικό κληρονομικό δίκαιο, η εκκαθάριση της κληρονομίας συμβάλλει στην αποτροπή της εκτέλεσης κατά της ατομικής περιουσίας του κληρονόμου. Διατάσσεται από το δικαστήριο της κληρονομίας κατόπιν αίτησης ενός εκ των δικαιούχων (κληρονόμου, εκτελεστή/-τριας διαθήκης, αγοραστή/-τριας της κληρονομίας, καταπιστευματοδόχου). Όταν δανειστής/δανείστρια της κληρονομίας υποβάλλει αίτηση εκκαθάρισης της κληρονομίας, αυτή πρέπει να διατάσσεται εάν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστευτεί ότι η συμπεριφορά ή η οικονομική κατάσταση του κληρονόμου θέτει σε κίνδυνο την ικανοποίηση των δανειστών από την κληρονομία.

Ο/Η εκκαθαριστής/-τρια της κληρονομίας είναι επίσημα διορισμένο όργανο για την εκκαθάριση ξένης ομάδας περιουσίας, με αυτοτελή ιδιότητα διαδίκου στην αντιδικία. Ασκεί τα καθήκοντά του/της προς το ιδιωτικό συμφέρον της εκκαθάρισης ξένης περιουσίας και με σκοπό την προστασία των συμφερόντων όλων των ενδιαφερομένων (κληρονόμων και δανειστών/-τριών). Η εκκαθάριση της κληρονομίας, στην οποία ο/η εκκαθαριστής/-τρια έχει δικαίωμα και υποχρέωση, δεν συμβάλλει μόνο στη διατήρηση και την αύξηση της κληρονομίας, αλλά κατά προτεραιότητα στην ικανοποίηση των πιστωτών/-τριών της κληρονομίας. Κύριο καθήκον του/της εκκαθαριστή/-τριας κληρονομίας είναι η εξόφληση των χρεών της κληρονομίας από την κληρονομία.

9.2 Ποιος έχει το δικαίωμα να αναλάβει την εκτέλεση της διάταξης τελευταίας βουλήσεως του θανόντος και/ή να διαχειριστεί την περιουσία;

Μαζί με τους/τις ίδιους/ίδιες τους/τις κληρονόμους, τον/την εκκαθαριστή/-τρια ή τον/τη διαχειριστή/-τρια αφερεγγυότητας κληρονομίας (βλέπε παραπάνω υπό 8) και τον/την εκτελεστή/-τρια διαθήκης (βλέπε παρακάτω υπό 9.3), ο/η κηδεμόνας σχολάζουσας κληρονομίας μπορεί να διαθέτει αντίστοιχες εξουσίες.

Το δικαστήριο της κληρονομίας διορίζει αυτεπαγγέλτως κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομίας, αν προκύψει τρέχουσα ανάγκη σε μια στιγμή όπου είναι αβέβαιο το πρόσωπο του/της υπεύθυνου/-ης κληρονόμου ή η αποδοχή της κληρονομίας από αυτόν/-ήν. Ο/Η κηδεμόνας σχολάζουσας κληρονομίας συμβάλλει στην εξασφάλιση και τη διατήρηση της κληρονομίας προς το συμφέρον των άγνωστων κληρονόμων.

Ο κύκλος δράσης του/της κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομίας καθορίζεται από το δικαστήριο της κληρονομίας σύμφωνα με τις εκάστοτε ανάγκες της συγκεκριμένης περίπτωσης. Μπορεί να είναι ευρύς ή να επικεντρώνεται μόνο στη διαχείριση επιμέρους αντικειμένων της κληρονομίας. Στον/Στην κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομίας ανατίθεται συνήθως ο προσδιορισμός των άγνωστων κληρονόμων και η εξασφάλιση και η διατήρηση της κληρονομίας.

Η κηδεμονία σχολάζουσας κληρονομίας δεν συμβάλλει κατ' αρχήν στην ικανοποίηση των πιστωτών/-τριών κληρονομίας, αφού διατάσσεται κατά προτεραιότητα για την προστασία των κληρονόμων. Ωστόσο, η εξόφληση των χρεών της κληρονομίας με πόρους της κληρονομίας μπορεί να αποτελεί κατ' εξαίρεση μέρος των καθηκόντων του/της κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομίας, αν υπαγορεύεται από την τακτική διαχείριση και διατήρηση ή από την αποτροπή των ζημιών, ιδίως για την αποφυγή εξόδων λόγω περιττών δικαστικών διαμαχών.

9.3 Ποιες εξουσίες έχει ο διαχειριστής;

Ο/Η κληρονομούμενος/-η μπορεί, με διάταξη τελευταίας βούλησης, να ορίσει το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που εκτελούν τη διαθήκη. Μπορεί επίσης να εξουσιοδοτήσει τρίτο πρόσωπο, τον/την εκτελεστή/-τρια της διαθήκης ή το δικαστήριο της κληρονομίας να κατονομάσει το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που εκτελούν (περαιτέρω) τη διαθήκη. Τα καθήκοντα του/της εκτελεστή/-τριας διαθήκης αρχίζουν από τη στιγμή που ο/η διοριζόμενος/-η αναλαμβάνει τα καθήκοντά του/της.

Σύμφωνα με τις νομικές ρυθμίσεις, είναι καθήκον του/της εκτελεστή/-τριας διαθήκης να εκτελέσει τις διατάξεις τελευταίας βούλησης του/της διαθέτη/-τριας. Αν υπάρχουν περισσότεροι/-ες κληρονόμοι, πρέπει να προβεί σε διανομή της κληρονομίας μεταξύ τους.

Ο/Η εκτελεστή/-τρια της διαθήκης πρέπει να διαχειριστεί την κληρονομία. Ειδικότερα, έχει δικαίωμα να λάβει στην κατοχή του/της την κληρονομία και να διαθέσει τα αντικείμενα της κληρονομίας. Αντίθετα, οι κληρονόμοι δεν μπορούν να διαθέσουν αντικείμενο της κληρονομίας που βρίσκεται υπό τη διαχείριση του/της εκτελεστή/-

τριας της διαθήκης. Επίσης, ο/η εκτελεστής/-τρια της διαθήκης δικαιούται να αναλαμβάνει χρέη σε βάρος της κληρονομίας, εφόσον η ανάληψη αυτή απαιτείται για τους σκοπούς της τακτικής διαχείρισης. Έχει δικαίωμα να πραγματοποιεί διαθέσεις από χαριστική αιτία μόνον εφόσον επιβάλλονται από ιδιαίτερο ηθικό καθήκον ή λόγους ευπρέπειας που πρέπει να ληφθούν υπόψη.

Ωστόσο, ο/η διαθέτης/-τρια έχει τη δυνατότητα να περιορίσει κατά βούληση τις εξουσίες του/της εκτελεστή/-τριας διαθήκης σε σχέση με τις νομικές ρυθμίσεις. Έχει επίσης τη δυνατότητα να ορίσει τη διάρκεια της εκτέλεσης της διαθήκης. Συνεπώς, μπορεί να περιοριστεί να αναθέσει στον/στην εκτελεστή/-τρια της διαθήκης μόνο την εκκαθάριση και την έγκαιρη διανομή της κληρονομίας. Ωστόσο, ο/η διαθέτης/-τρια μπορεί να αποφασίσει επίσης να ορίσει στη διαθήκη ή την κληρονομική σύμβασή του/της τη λεγόμενη διαρκή εκτέλεση. Η διαρκής εκτέλεση μπορεί να οριστεί, κατ' αρχήν, για μέγιστο χρονικό διάστημα 30 ετών, που υπολογίζεται από την επαγωγή της κληρονομίας. Ωστόσο, ο/η διαθέτης/-τρια μπορεί να ορίσει η διαχείριση να διαρκέσει μέχρι τον θάνατο του/της κληρονόμου ή του/της εκτελεστή/-τριας της διαθήκης ή μέχρι την επέλευση άλλου γεγονότος στο πρόσωπο του/της ενός/μίας ή του/της άλλου/-ης. Σε αυτήν την περίπτωση, η εκτέλεση της διαθήκης μπορεί να διαρκέσει περισσότερα από 30 έτη.

10 Ποια είναι τα τυπικά έγγραφα που εκδίδονται βάσει του εθνικού δικαίου στη διάρκεια ή στο τέλος της διαδικασίας κληρονομικής διαδοχής, για να αποδειχθεί η ιδιότητα και τα δικαιώματα των δικαιούχων; Έχουν τα εν λόγω έγγραφα ειδική αποδεικτική ισχύ;

Για την απόδειξη του κληρονομικού δικαιώματος, απαιτείται κατά κανόνα κληρονομητήριο ή ευρωπαϊκό κληρονομητήριο, π.χ. αν ο/η κληρονόμος θέλει να μεταγράψει στο όνομά του/της ακίνητο ή λογαριασμό του/της κληρονομούμενου/-ης. Το κληρονομητήριο και το ευρωπαϊκό κληρονομητήριο γεννούν τεκμήριο ότι η ιδιότητα του κληρονόμου υφίσταται και δεν υπόκειται σε άλλους περιορισμούς πέραν των αναφερόμενων στο κληρονομητήριο ή στο ευρωπαϊκό κληρονομητήριο. Στις έννομες σχέσεις, προστατεύεται η καλή πίστη όσον αφορά την ακρίβεια των πληροφοριών που αναγράφονται στο κληρονομητήριο ή στο ευρωπαϊκό κληρονομητήριο. Ως εκ τούτου, το κύρος δικαιοπραξίας που συνάπτεται καλόπιστα με πρόσωπο νομιμοποιούμενο δυνάμει κληρονομητηρίου ή ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου δεν θίγεται από την εκ των υστέρων αποδεικνυόμενη ανακρίβεια των πληροφοριών που περιέχονται στο κληρονομητήριο ή στο ευρωπαϊκό κληρονομητήριο. Αν υπάρχει δημόσια διαθήκη (βλέπε παραπάνω), σε αυτές τις περιπτώσεις μπορεί να είναι περιττή η υποβολή κληρονομητηρίου ή ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου.

Η ιστοσελίδα αυτή αποτελεί μέρος του ιστοτόπου [«Η Ευρώπη σου»](#).

Η [γνώμη](#) σας σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών είναι σημαντική για εμάς!

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 16/03/2026

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα